

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยการใช้แบบสอบถาม เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครู

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครูทุกแห่งในค่านหลักสูตร เนื้อหาวิชาและตำราเรียน การเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในค่านต่าง ๆ

กลุ่มประชากร

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ใช้ประชากร 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ 25 แห่ง จำนวน 123 คน และกลุ่มนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษปีสุดท้าย (ปี 4) ในวิทยาลัยครูเดียวกันทั้งหมด 25 แห่ง จำนวน 557 คน รวมเป็นประชากรทั้งหมด 680 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครู 1 ฉบับ สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ และนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีปีสุดท้าย

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนแรก เป็นแบบสอบถามสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี และนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษปีสุดท้ายในระดับปริญญาตรี เป็นแบบตรวจคำตอบ

ส่วนที่สอง เป็นแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และค่านิยม ซึ่งเป็นการสอบถามแบบประมาณค่า

ส่วนที่สาม เป็นแบบสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะ ลักษณะแบบปลายเปิด

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

1. สัมภาษณ์ความคิดเห็นต่าง ๆ เรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครูจากอาจารย์ที่สอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ และนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครูรวมกัน จำนวน 20 คน คือ อาจารย์ 5 คน นักศึกษา 15 คน
2. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเอกสารต่าง ๆ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. นำข้อมูลที่ได้อจากการสัมภาษณ์ และการศึกษาค้นคว้ามาประกอบการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา และสำนวนภาษาเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรจริง คือ นิสิตวิทยาลัยการศึกษาปทุมวัน 30 คน และอาจารย์ภาษาอังกฤษสถาบันเดียวกันจำนวน 15 คน แล้วนำมาปรับปรุงอีกครั้ง
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปใช้กับประชากรจริง โดยผู้วิจัยนำไปแจกด้วยตนเอง สำหรับวิทยาลัยครูส่วนกลาง และส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ สำหรับวิทยาลัยครูส่วนภูมิภาค

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพื่อสร้างแบบสอบถามสำหรับใช้การสำรวจครั้งนี้จากวารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ และนักศึกษา

จำนวนหนึ่งในวิทยาลัยครู จากนั้นก็ได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ แก้ไข ปรับปรุง ความเหมาะสมของเนื้อหา และสำนวนภาษาเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไป ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีชื่อกลุ่มประชากรจริง ซึ่งเป็นอาจารย์จำนวน 15 คน นักศึกษาจำนวน 30 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง แล้วจึงนำไปใช้กับประชากรจริง โดยส่งไปที่หัวหน้าภาคภาษาอังกฤษตามวิทยาลัยครูต่างจังหวัด หรือเพื่อนที่อยู่ในวิทยาลัยครู จังหวัดต่าง ๆ ทางไปรษณีย์ ส่วนวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงฯ ได้นำแบบสอบถามไปด้วย ตนเอง

แบบสอบถามของอาจารย์ผู้สอนได้รับคืน 123 ฉบับ จาก 140 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 87.85

แบบสอบถามของนักศึกษาได้รับคืน 557 ฉบับ จาก 625 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.12

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่หาค่าร้อยละสำหรับปัญหา คำนวณสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่ามัธยิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของค่าตอบแต่ละข้อ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของบทความตาราง และเสนอ ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัธยิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในแต่ละด้าน พร้อมทั้งหาค่า Z -test เพื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มประชากร ทั้ง 2 กลุ่ม ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกอังกฤษระดับปริญญาตรีในค่านต่าง ๆ มี ดังนี้คือ

1.1 ปัญหาค่านหลักสูตร ผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับค่อนข้างมากเกี่ยวกับ ปัญหาในเรื่องโอกาสในการเลือกเนื้อหา วิธีการสอน ตำราเรียน และอุปกรณ์การสอน โดยเสรี ทั้งผู้สอนและนักศึกษา มีความคิดเห็นในระดับค่อนข้างมากเกี่ยวกับปัญหา เรื่อง จำนวนชั่วโมงสอน จำนวนหน่วยกิต และปริมาณเนื้อหาวิชา โดยเฉลี่ยรวมแล้วทั้งผู้สอนและ นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค่านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ปัญหาค่านเนื้อหาวิชาและตำราเรียน ผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับค่อนข้างมากเกี่ยวกับปัญหาเรื่อง เนื้อหาไวยากรณ์ การพูด การฟัง ปัญหาค่านวิชา Reading III และ Literature I ควรเป็นวิชาบังคับ ปัญหาค่านวิชา Writing II และ Literature II และการออกเสียงในวิชา Phonetics โดยเฉลี่ยรวมแล้วทั้งผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาค่านเนื้อหา วิชา และตำราเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ปัญหาค่านการเรียนการสอน ผู้สอนมีความเห็นในระดับมากเกี่ยวกับปัญหาการสอนโดยใช้วิจารณญาณของตนเอง ทั้งผู้สอนและนักศึกษา มีความเห็นในระดับน้อยเกี่ยวกับ ปัญหาการสอนแบบหลายคน โดยเฉลี่ยรวมแล้วทั้งผู้สอนและนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ค่านการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ปัญหาค่านสื่อการสอน ทั้งผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค่านการใช้แผ่นภาพ แผนภูมิ บัตรคำ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยเฉลี่ยรวม ผู้สอนเห็นว่า ปัญหาการใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.5 ปัญหาค่านการวัดและประเมินผล ผู้สอนแสดงความคิดเห็นในระดับค่อนข้างมากเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลรวมกัน ของวิชาที่มีผู้สอนหลายคนโดยเฉลี่ยรวมแล้ว ทั้งผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2. ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชากรประเภทอาจารย์ และประชากรประเภทนักศึกษา พบว่า ความคิดเห็นค่านหลักสูตร ค่านเนื้อหาวิชา.และตำราเรียน และค่านสื่อการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ความคิดเห็นค่านการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครู พบว่ามีปัญหาในเรื่องโอกาสในการเลือกเนื้อหา วิธีการสอน

ตำราเรียน และอุปกรณ์การสอนโดยเสรีนั้น ถ้ามองจากสภาพที่เป็นจริงแล้ว จะเห็นได้ว่า ผู้สอนในระดับวิทยาลัยครู มีโอกาสในการเลือกเนื้อหา วิธีการสอน ตำราเรียน และ อุปกรณ์การสอนโดยเสรี แต่ในทางปฏิบัติแล้ว พบว่า มีปัญหามากที่สุด เพราะผู้สอนแต่ละ วิชา แต่ละวิทยาลัย ในแต่ละภาคเรียนต้องจัดเตรียมเนื้อหาและตำราเรียนด้วยตนเอง คำนึงเนื้อหาและตำราเรียน ของแต่ละคนที่สอนวิชาเดียวกันก็ไม่เหมือนกัน อาจมิได้มี ความเป็นมาตรฐานที่ดีพอ ทั้งอาจไม่ครอบคลุมตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ตำรามักออกมา ในรูปของการพิมพ์เป็นเอกสารแจก ซึ่งนักเรียนมักทำหายและไม่สามารถพิมพ์ล่วงหน้า นาน ๆ ไว้ให้นักศึกษาได้เตรียมการเรียนล่วงหน้าได้ อาจารย์วิทยาลัยครูต่างจังหวัด ยังประสบปัญหา มาก เพราะตำราที่จะใช้ประกอบการศึกษาหรือใช้สอนนั้นหายาก เนื่องจาก แหล่งวิทยากรอยู่ในกรุงเทพมหานคร ตำราที่ใช้มักเป็นตำราต่างประเทศ มีราคาแพง และวิทยาลัยก็ไม่มียงบประมาณเพียงพอที่จะจัดซื้อให้ได้ ส่วนค่านี้อาจมีผู้สอนมักใช้ การบรรยายเป็นส่วนใหญ่ อาจเป็นเพราะลักษณะเนื้อหาวิชา ความสะดวกของผู้สอน อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนจึงมีน้อย โดยเฉพาะสื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งทั้งนี้เป็นเพราะการบริการค่านี้นี้ไม่คล่องตัวเท่าที่ควร ประกอบกับการสอนครั้งละ 1 ชั่วโมง ก็ทำให้ช่วงเวลาสั้นเกินไปที่จะใช้อุปกรณ์การสอน ให้คุ้มค่า

จากการวิจัยยังพบว่า ผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นในระดับค่อนข้างมาก เกี่ยวกับปัญหาค่านจำนวนชั่วโมงสอน จำนวนหน่วยกิต และปริมาณเนื้อหาวิชา ทั้งนี้ อาจ เป็นเพราะ หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษ บรรจุเนื้อหาวิชาการศึกษาออกไป กลุ่มวิชา เอกอังกฤษมีเนื้อหา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงน้อย แต่นักศึกษาเหล่านี้ต้อง ออกไปประกอบวิชาชีพอื่นในการสอนภาษาอังกฤษ การรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ จะทำให้ การสอนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะปัญหาครูไม่มีคุณภาพนำไปสู่ปัญหาของ การสูญเสียเวลา เงินและแรงงาน หากครูมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษดีพอ แนวคิดด้าน การสอนจะมีเองโดยธรรมชาติของบุคคลนั้น และอาจจะดีกว่าผู้ที่เรียนด้านการศึกษา มาก แต่ภูมิความรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่เข้มข้นถูกต้องพอ นอกจากนี้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้แสดง ความคิดเห็นว่า เนื้อหาวิชาการศึกษาซ้ำซ้อนกัน ล้วนแต่เคยเรียนมาแล้วจาก ป.กศ. ต้น และ ป.กศ.สูง แล้วต้องมาเรียนซ้ำในระดับ ค.บ. อีก ซึ่งเป็นการสูญเสียเวลาไปโดย เปล่าประโยชน์ ควรนำเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษบรรจุแทนวิชาการศึกษา ส่วนที่ซ้ำซ้อน

กันเสีย จะมีประโยชน์มากกว่า วิชาภาษาอังกฤษที่บรรจุให้เรียน ควรเป็นแบบลึกซึ่งดีกว่า แบบกว้าง ๆ ซึ่งปัญหาเรื่องนี้สอดคล้องกับผลจากการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีความคิดเห็นว่า ในด้านความรู้ ส่วนใหญ่ต้องการให้บัณฑิตมีความรู้ที่ลึกซึ้ง และใช้สอนในโรงเรียนได้¹

สำหรับปัญหาในด้านชั่วโมงสอนนั้น อาจจะเป็นเพราะอาจารย์และนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม ต้องการให้วิชาเอกภาษาอังกฤษเป็นแบบลึกซึ่งมากกว่าแบบกว้าง ๆ จึงมีความเห็นว่า การกำหนดเนื้อหาวิชาโดยมีจำนวนชั่วโมงสอนวิชาละ 2 ชั่วโมงนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละรายวิชาตามจำนวนชั่วโมงที่กำหนดไว้ได้ เพราะทำให้ผู้สอนต้องเร่งรัดการสอนให้ครบตามหลักสูตรภายในเวลาอันจำกัด อย่างรวดเร็วและทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจการสอนได้ดีโดยตลอดไ้ส่วนใหญ่ จึงต้องการให้เพิ่มชั่วโมงสอนให้มากขึ้น แต่การเพิ่มจำนวนชั่วโมงสอน เนื้อหาวิชา และจำนวนหน่วยกิต ควรให้ได้สัดส่วนกัน

สำหรับปัญหาด้านเนื้อหาวิชาและตำราเรียน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับค่อนข้างมาก เกี่ยวกับเนื้อหาไวยากรณ์ การพูด การฟัง โดยที่ผู้สอนได้แสดงความคิดเห็นว่าควรมีมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งผู้สอนและนักศึกษาเห็นว่า เป็นส่วนที่มีประโยชน์มาก เมื่อเวลาไปสอนจริง แต่ในหลักสูตรมิได้จัด ชั่วโมงวิชา การพูด (Oral) ให้มากเท่าที่ควร ทำให้เนื้อหาการเรียน การฟัง-พูด ยังไม่เพียงพอ นอกจากนี้ผู้สอนส่วนใหญ่ยังยึดหลักการสอนแบบ ฟัง-พูด ซึ่งเน้นความรู้ด้านไวยากรณ์ ดังที่ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ กล่าวไว้ว่า เราจะเรียนภาษาโดยไม่รูไวยากรณ์ไม่ได้² นอกจากนี้คู่มือสอนภาษาอังกฤษยังได้อ้างไว้ว่า การสอนไวยากรณ์

¹ สุจริต เพ็ชรชอบ, ชัยพร วิชชาวุธ และธีรชัย ปุณณโชติ, "สรุปการอภิปราย เรื่องหลักสูตรระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์" รายงานการประชุมพัฒนางานวิชาการของคณาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์. หน้า 11.

² บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, "ข้อสังเกตเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาในประเทศไทย" รายงานการสัมมนาเรื่อง นโยบายและการพัฒนาการสอนภาษาในสถาบันอุดมศึกษา. (ทบวงมหาวิทยาลัย มูลนิธิฟอร์ด และบริติช เคาน์ซิล, 2522), หน้า 211-212.

เป็นส่วนหนึ่งของการสอนภาษา เพื่อให้สามารถนำไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ¹ นักศึกษาจำเป็นต้องไปสอนนักเรียนทั้งประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ด้านไวยากรณ์ จึงควรวางรากฐานให้แน่นในด้านไวยากรณ์ เพื่อการสอนที่ดีในภายหลังต่อไป จึงทำให้ผู้สอนเห็นความสำคัญด้านเนื้อหา ไวยากรณ์ การฟัง และพูด มากนั่นเอง

ทั้งประชากรประเภทอาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นในระดับค่อนข้างมากเกี่ยวกับปัญหาคำวิชา Reading III และ Literature I โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าวิชาดังกล่าวควรเป็นวิชาบังคับ ทั้งนี้เพราะวิชา Reading III เป็นการเรียนรู้เนื้อหาวรรณกรรมที่จะช่วยให้นักศึกษาได้วิจารณ์ ตัดสิน ประเมินคุณค่าจากงานวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ส่วนวิชา Literature I ก็เป็นการเรียนโคลง กลอนในสมัยต่าง ๆ ศึกษาถึงความไพเราะ ตลอดจนอุปมาอุปไมยของสำนวนโคลงกลอนนั้น ซึ่งความคิดเห็นนี้ ซึ่งตรงกันกับการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ในรายงานการวิเคราะห์และการประเมินผลหลักสูตรฝึกหัดครู² ส่วนวิชา Writing II ก็มีประโยชน์ที่จะช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้วิชาการเขียนจดหมายติดต่อกิจการ และเขียนรายงาน วิชา Literature II ก็เป็นการเรียนบทความเรื่องสั้น และนวนิยายในศตวรรษที่ 20 ส่วนวิชา Phonetics นั้นก็เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีการออกเสียงที่ถูกต้องทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ทั้งผู้สอนและนักศึกษาเห็นประโยชน์ของวิชาต่าง ๆ ที่กล่าวมา ~~ควร~~ จะเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้น

สำหรับปัญหาคำวิชาการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับน้อยเกี่ยวกับปัญหาการสอนแบบหลายคน ซึ่งอาจเป็นเพราะลักษณะรายวิชาที่กำหนดให้สอน และกลุ่มที่สอนก็เป็นกลุ่มเล็ก โอกาสที่จะจัดรวมเป็นกลุ่มใหญ่แล้วจัดสอนแบบหลายคน

¹ หน่วยงานพิเศษ กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. "การสอนไวยากรณ์" คู่มือครูสอนภาษาอังกฤษ. (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2522), หน้า 67.

² หน่วยงานพิเศษ กรมการฝึกหัดครู. รายงานการวิเคราะห์และการประเมินผลการฝึกหัดครู 2519. (กรุงเทพฯ: จักรเพชรการพิมพ์, 2521), หน้า 163-164.

ทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะลักษณะห้องเรียนไม่อำนวย อุปกรณ์การขยายเสียงไม่มี ทำให้ไม่สะดวกควย

สำหรับปัญหาค้นสื่อการสอน ทั้งผู้สอนและนักศึกษาเห็นตรงกันว่า ปัญหาในการใช้แผนภาพ แผนภูมิ บัตรคำ มีค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะทั้งผู้สอนและนักศึกษาเห็นว่า การใช้สื่อการสอนเป็นการดี ไม่เสียเวลาที่จะทำให้สอนไม่ทัน หรืออีกสาเหตุหนึ่งก็คือ การไม่ค่อยได้ใช้อุปกรณ์ ทำให้ไม่ค่อยเกิดปัญหา โดยเฉพาะโสตทัศนูปกรณ์ ซึ่งไม่สะดวกในด้านการบริการ ไม่คล่องตัว และอีกประการหนึ่ง ผู้สอนคงไม่สนใจในการใช้โสตทัศนูปกรณ์เหล่านั้น ซึ่งตรงกันกับที่ วาณี เวียงเกตุ ได้ทำการวิจัยไว้ว่า อาจารย์ที่พอจะใช้ห้องปฏิบัติการในชั้นพอจะใช้ได้ มีร้อยละ 40.46¹

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในการวัดผลรวมกันของวิชาที่มีผู้สอนหลายคน ซึ่งทั้งนี้เป็นเพราะ การตรวจข้อสอบของผู้สอนแต่ละคนอาจเข้มงวดต่างกัน ในแง่ของข้อสอบอัตนัย ในเวลาสอน ผู้สอนแต่ละคนเน้นจุดสำคัญในบทเรียนต่างกัน และสำคัญที่สุด คือ การที่ผู้สอนบางคนต้องการให้นักศึกษาในความดูแลของตนได้คะแนนดี จึงให้คะแนนเก็บสูง ๆ ซึ่งทำให้นักศึกษาของตนได้เกรด A B C เป็นส่วนใหญ่ ส่วน C และ D ตกเป็นของนักศึกษาในความดูแลของผู้สอนคนอื่น

สำหรับการจัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน มีปัญหาค่อนข้างน้อย ซึ่งคงเป็นเพราะส่วนใหญ่ไม่ได้จัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน ทั้งนี้เพราะหากสูญหายไป 1 ชุด เท่านั้น ก็ทำให้แบบทดสอบทั้งหมดใช้การไม่ได้ และเกิดการทุจริตขึ้น คะแนนที่นักศึกษาได้ไปไม่ยุติธรรม ในกรณีที่จับทุจริตไม่ได้

2. ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชากรประเภทอาจารย์ และประชากรประเภทนักศึกษา พบว่า ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชาและตำราเรียน และด้านสื่อการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ความคิดเห็นด้านการเรียน

¹ วาณี เวียงเกตุ, "การใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาต่างประเทศระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 95.

การสอน และการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สาเหตุที่ความคิดเห็นของผู้สอนและนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านการเรียนการสอนเพราะ ผู้สอนใช้วิธีบรรยายส่วนใหญ่ ส่วนนักศึกษาต้องการให้มีการสอนหลาย ๆ แบบ เช่น แบ่งกลุ่ม คิดหาเหตุผล ทักษะศึกษา ฉายภาพยนตร์ เป็นต้น นอกจากนั้น การที่ผู้สอนจะเร่งสอนให้ครบตามหลักสูตร ทำให้นักศึกษามีได้มีโอกาสมีบทบาทในการเรียนการสอน ผู้สอนมีบทบาทแต่ผู้เดียว ทำให้ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกันในด้านการวัดผลนั้น อาจเป็นเพราะยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการให้คะแนน สภาพการวัดผลในปัจจุบันของการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับผู้สอน ครูนิยมใช้ข้อสอบแบบปลายเปิด ทำให้นักศึกษาสงสัยในคะแนนที่ตนได้รับ เก่งว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรมทั่วถึงจากผู้สอน นักศึกษาต้องการให้มีการวัดผลบ่อย ๆ มีคะแนนเก็บมาก ๆ เพราะการคัดเลือกรายวิชาจากคะแนนสอบปลายภาคเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษาอาจทำคะแนนผิดพลาดได้ แต่ผู้สอนก็ต้องเร่งสอน เพราะเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละวิชาน้อย จึงไม่สามารถจะวัดผลได้บ่อย ๆ

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยแก่หน่วยงานที่ศึกษานีเทศก์ กรมการฝึกหัดครู

1. จัดอบรมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในแต่ละวิชา เพื่อปรับปรุงด้านเนื้อหา วิธีสอน การวัดผล ให้สอดคล้องกันและได้มาตรฐาน และร่วมกันคิดแก้ไขปัญหาที่ต่างประสมโดยวิธีการแก้ปัญหาที่ดี และเหมาะสมที่สุด

2. หน่วยงานที่ศึกษานีเทศก์ควรเป็นผู้ผลิต หรือให้การสนับสนุนการเขียนตำราเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ในรายวิชาต่าง ๆ ให้มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร เพื่อวิทยาดัชครูต่าง ๆ จะได้นำไปใช้ได้ทันที อาจมีการจัดทำหลายเล่ม เพื่อให้มีการเลือกใช้ตามความเหมาะสม นอกจากนั้น ควรพิมพ์เอกสารและคู่มือประกอบการสอนหรือออกวารสารซึ่งรวบรวมเกี่ยวกับเทคนิค เนื้อหา วิธีการสอน การวัดผล แบบใหม่ทางด้านภาษาอังกฤษอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เล่ม เพื่อให้บรรดาอาจารย์ภาษาอังกฤษ มีความตื่นตัว และทราบความเคลื่อนไหวทางวิชาการ ตลอดจนได้รับความรู้ใหม่ ๆ ไปประกอบการสอน

3. หน่วยงานในเทศก์ ควรผลิตสื่อการสอน ตลอดจนอุปกรณ์สำหรับแต่ละวิชาไว้เป็นการถาวร เพื่อให้แต่ละวิทยาลัยนำไปประดิษฐ์ออกเลียนแบบหรือไว้ใช้เอง หรืออาจจะผลิตและจำหน่ายแก่วิทยาลัยทุกแห่ง เพื่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนจะได้อีกมากขึ้น

4. หน่วยงานในเทศก์ควรออกนิเทศก์ตามวิทยาลัยทั่วประเทศเป็นประจำ เพื่อจะไต่ทราบปัญหาของแต่ละวิทยาลัย และหาทางช่วยเหลือ

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยต่อวิทยาลัย

1. การจัดการเรียนภาษาอังกฤษควรจัดเป็นลักษณะเปิด กล่าวคือ ผู้ใดจะสมัครเข้ามาเรียนเมื่อใด สิ้นสุดการเรียนเมื่อใด และต้องการจะเรียนสูงขึ้นไปถึงระดับใดยอมแล้วแต่ความสมัครใจของผู้เรียน เมื่อเกิดความสนใจจำเป็นต้องการเข้าศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ก็ยอมทำได้โดยกำหนดรายวิชาที่จะเรียนให้นักศึกษาเลือกสมัครเรียน เมื่อครบจำนวนผู้สมัครตามต้องการ ก็ให้เปิดทำการสอนได้

2. การจัดการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ควรตั้งเป้าหมายจำกัดลงไปว่า จะเน้นเฉพาะทักษะการอ่าน การเขียน การพูด หรือทางใดโดยเฉพาะเท่านั้น แต่ควรสนับสนุนและมีพร้อมทุกด้าน ควรให้ฝ่ายผู้เรียนเป็นผู้เลือกว่า มีความถนัดและหากประสงค์จะส่งเสริมความถนัดในทางใดของตน

3. การจัดการรายวิชาที่จะเรียนในแต่ละภาคเรียน ควรคำนึงถึงความยากง่ายของแต่ละวิชา และเรียงลำดับจากวิชาที่ง่าย ไปสู่วิชาที่ยากขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยต่อครูสอน

1. ควรเตรียมการสอนให้ดีทุกครั้งที่จะเข้าสอน และเลือกใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบ นอกเหนือจากการบรรยาย เพื่อกระตุ้นมิให้การเรียนเป็นที่น่าเบื่อหน่าย

2. ควรพยายามให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาในทุก ๆ ด้าน เช่น การให้คะแนน การเลือกถามนักเรียน เป็นต้น และให้มีความเป็นประชาธิปไตยในห้องเรียน

3. ควรวัดผลบ่อยและสม่ำเสมอ เพื่อมาตรฐานของการศึกษา

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยต่อผู้เรียน

1. ควรสนใจและเตรียมการเรียนล่วงหน้า มีบทบาทในการเรียนการสอนด้วย กล่าถาม กล่าแสดงความคิดเห็น
2. ควรหาความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมด้านภาษาอังกฤษ จากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนสอบถามจากผู้สอนในเรื่องที่ตนไม่เข้าใจดี และฟังตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้เสมอ

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยสำหรับผู้ที่จะค้นคว้าวิจัยวิทยานิพนธ์ต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู เพื่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตำราเรียน ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ เป็นรายวิชาไป
3. ควรมีการวิจัยหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ โดยพิจารณาถึงลักษณะของเนื้อหาวิชาที่บรรจุ เป็นหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมเพียงใดกับสภาพความต้องการของสังคมปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย